

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
În America pe an 2 dolari.

Iose odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Cum ne cunoaștem

Numai din cunoaștere deplină și adevărată poate izvorî iubirea

E vorba de cunoștința pe care o avem unii despre alții Români de dincolo și de dincoace de munți. Suntem acum, din mila lui Dumnezeu și din dorința noastră a tuturor, o singură țară, un singur drapel. Iar de cunoscut tot nu ne cunoaștem încă, decât de rău. Parcă-i bătaia lui Dumnezeu, ori altă pacoste pe capetele noastre. Ne înjurăm și ne zicem unii altora ba »boanghine«, ba »golani« și alte asemenea. Iar cu astfel de porecle nu-i de mirare că nu ne cinstim și nu ne iubim. Măcar, dacă ne-am cunoaște cum trebuie, am vedea că suntem buni și unii și alții, precum avem, și de-o parte și de alta a Carpaților, păcate și scăderi. Inșă cei mulți, suntem acelaș suflet cinstit și de treabă, și dincoace ca și dincolo, numai cât nu ne dăm destulă silință ca să alegem binele din rău.

Uneori suntem deadreptul vinovați de ușurătatea cu care ne judecăm unii pe ceilalți, fără să căutăm a ne cunoaște unii pe alții și să ne cinstim și să ne iubim pentru ceace avem bun, frumos și vrednic de laudă.

Iată o pildă, care, *din întâmplare*, acum ne vine de peste muntele vechilor granițe.

Românii din Săliștea dela noi, vestiții Români vrednici, cu cari ne mândrim înaintea tuturor străinilor ce ne cercetează, au un cor minunat, cu care ei au făcut de curând o excursie în vechiul regat. Au fost la adunarea Ligii Culturale, la Târgoviște. Și de-acolo s'au dus să vadă și orașul Pitești. Și au aranjat un concert, dând prilej Piteștenilor să audă cântările noastre ardelenesti, să vadă porturile noastre și frumuseța fetelor de pe la noi. Iar săliștencele sunt deadreptul renumite în această privință.

Corul săliștenilor nici n'a cerut bani pentru producția lor. Căci și-au zis: am venit la frați și ar fi urât lucru să ne arătăm pe bani, ori să cântăm pentru parale, ca orbeții!

Dar ce credeți, cine s'a dus să-i asculte pe vestiții Sălișteni? Răspunsul îl dă d. profesor George Marinescu (un regățean) în ziarul »Curentul« dela București (nr. 185, Vineri, 20 Iulie 1928). Și iată ce zice:

— »Dar unde vor fi fost piteștenii în seara aceea?

În sală nici un preot din oraș. Unul singur dela țară. Și ar fi avut și preoții

orașeni ce să audă dela acest cor. Cel puțin cum se cântă uu axion.

Nici o profesoară, nici un profesor. Școalele din localitate erau reprezentate abia prin câteva eleve de curs secundar — ocupau o bancă — și câțiva elevi de liceu — 7-8-10 într'un colț.

Și Doamne, în Pitești sunt două licee, două școli normale, trei școli de comerț, școală de meserii și poate și altele; ca să nu amintesc decât pe cele superioare învățământului primar. Deci câteva mii de elevi și multe zeci de dascăli, pe cari nu i-a interesat prezența colegilor sălișteni între ei.

Nici un ofițer, căci doi rezerviști cari erau în sală, nu cred că pot fi socotiți ca reprezentanți ai ofițerimii. Și armată e destulă: o divizie.

Nu s'au văzut magistrați, nici avocați, nici doctori.

Poate credeți că au fost politicianii? Doar prefectul. Incolo toți câți se bat cu pumnul în piept la intruniri de dragul unirii sufletești a tuturor Românilor, nu s'au arătat.

Cum n'a fost nimeni, o să întrebați?

Ba au fost câțiva negustori și lume modestă, venită în sală fiindcă fusese atrasă de pe stradă de lumina din teatru.

Totuși asta nu înseamnă că sala n'a fost aproape goală. Cu toate aceste săliștenii au răspuns cu demnitate. E încă o lecție în plus (mai mult).

Poate veți fi gândit că prețul intrării era inabordabil (de neajuns)! Ba de loc. Nu se fixase nici-unul...

Cu ce impresie vor fi plecat săliștenii din Pitești, nu e greu de ghicit. Nimeni n'a stat de vorbă cu ei, în afară de polițaiul orașului. Era singurul om dintr'un oraș și un județ care a schimbat câteva cuvinte cu »frații de dincolo«.

Așa au primit piteștenii pe ardelenii cari se întorceau dela congresul Ligii Culturale, care avusese loc la Târgoviște cu două zile mai înainte.

Ei ne primesc altfel pe noi. Cine a făcut o excursie în Ardeal, știe acest lucru. Se realizează înfrățirea românească, nu?»

Noi nu mai avem nimic de adăugat. Și nu ne bucurăm de ceace s'a întâmplat la Pitești, precum nu ne-am bucura dacă s'ar întâmpla așa ceva în vre-un oraș din

Ardeal. Tot cu atât de mare tristeță am scrie dacă ar fi pățit-o așa Piteștenii la Săliște. Căci așa, cu adevărat, este încă departe »unirea sufletească« pe care o dorim și o așteptăm cu toți, și în Ardeal și peste Carpații fără graniță. Noi scriem aceste șire, ca nu cumva să se mai întâmple undeva la fel. Să nu se mai pomenească niciodată! Să piară pentru totdeauna și amintirea cuvintelor »dincoace« și »dincolo«. Să fim ceace trebuie: frați cu iubire și cu înțelegere.

Tată sălbatec. Într'o comună din Serbia, văcarul satului având ceartă cu nevasta, în mânie turbată a luat un topor și și-a tocat în cap copilul de cinci ani, pe care, tăindu-l apoi tot bucățele, l-a dus la primărie și a zis: Iată ce ispravă am făcut, acum omoriți-mă și pe mine! De ce-ai făcut grozăvia asta, omule? — l-a întrebat primarul. Decât să aibă copilul o mamă ca a lui, mai bine mort. Nenorocitul a fost legat în lanțuri și trimis la tribunal.

Din greșală și-a împușcat camaradul. În fața tribunalului militar din Cluj, s'a desbătut în zilele trecute un foarte ciudat proces de omor, de care era acuzat caporalul Corolian Ion din grăniceri. Corolian a fost tras la răspundere pentru că a împușcat într'o noapte pe camaradul său Francisc Bogdan, cu care slujise împreună la acelaș pichet de grăniceri din Maramureș. Corolian s'a apărut așa: Eu nu l-am împușcat pe Bogdan cu voia, ci dintr'o foarte tristă greșală, care și acum îmi umple sufletul de groază și de durere. Bogdan îmi era cel mai drag și mai scump prieten, căci eram dintr'un sat și niciodată n'am avut laolaltă nici cea mai mică dușmănie. Într'o noapte eram amândoi în slujbă de pază, pe linia graniței. Și era întunec și beznă mare. Cum umblam osteniți prin pădure, într'un timp ne-am pierdut unul de celalalt, cum se întâmplă uneori în slujba noastră. Eu — zice — Corolian, dela o vreme am început să strig după Bogdan, să ne găsim. Inșă n'am căpătat răspuns. Mai mergând așa singur, am auzit deodată zgomot mare în urma mea, ca și când ar năvăli o sălbăciune. M'am înspăimântat și mi-am pregătit arma. Am și strigat după răclămant: stai! Că de-o fi ființă omenească să steie. Dar n'am auzit glas omenesc, decât părăit de lemne uscate și pas ca de labe de urs. Atunci am ridicat pușca și am tras. Apoi am luat-o la fugă. Oprindu-mă după puțină vreme, mi se părea că aud vaiet de om în urma mea. Glonțul meu nimerise pe camaradul Bogdan. Așa a fost. Alta nu știu. — Caporalul Cordian a fost achitat. El inșă nu se poate mângăia nici cum de groaznica întâmplare din noaptea întunecoasă.

Grăunțe sufletești

Dni Sextil Pușcariu și Ovid Desușianu despre ortodoxie.

Di *Sextil Pușcariu*, profesor universitar în Cluj zice în »Istoria Literaturii române«. Epoca veche vol. 1, Sibiu 1921 par. 12—13, din: Biblioteca »Astra« Nr. 1: »Cu mult înainte de întemeierea Principatelor, Românii fură apucați în vârtejul acesta puternic din nemijlocita lor apropiere, organizându-se în mare parte după modelul slav, iar biserica noastră, fiind din cele mai vechi timpuri strâns legată cu a vecinilor din sudul Dunării, se întoduse și la noi ritul slav. Chiar după sfărmașia întâiului imperiu bulgar prin Vasile Bulgaroctonul, când Bulgaria fu grecizată, noi trăiam din tradiția mai veche. Va fi scăzut poate influența slavonă pentru câtva timp, dar preoții noștri, sfințiți de episcopi dela Silistra și Vidin, continuau de a sluji bulgărește în bisericuțele noastre de lemn, până când, prin crearea imperiului româno-bulgar (1187—1257), episcopiile dunărene deveniră din nou răspânditoare de cultură slavonă, trimitând chiar vlădici slavi pe pământ românesc«.

»Subt cei dintâi Domni români, influența slavonă, în loc să scadă, crescă și mai mult, și limba întrebuițată în biserică deveni limba oficioasă de stat, precum, în apus, statul și biserica întrebuițau deo-

potrivă limba latină. In curând evenimentele istorice aveau să pregătească terenul pentru ca Țările române să devină chiar focarul culturii slavone«.

»Semiluna (jumătatea luminată a lunii; Turcia poartă pe steagurile sale semnul acesta. Aici sub semilună se înțelege: Turcia), răsări în zare și Osmanii (Turcii) se răspândiră ca o furtună asupra Peninsulei-balcanice... Ca într'un loc de adăpost veniră în Țările române călugării dela miasă-si, aducând cu sine tezaurile (comoarele) de cărți bisericesti slavone. Măndstirile din Țările române, al căror număr creștea din ce în ce, fură inundate de călugări streini. Pe vremile acestea, când sentimentul național nu exista încă, criteriul care despărțea sufletește popor de popor nu era limba, ci religiunea era vâlul cel mare care acoperea cu apa sa pe toți cei de o lege. Călugării nu făceau deosebire între ortodoxii de aceeaș limbă și cei streini, ci venind la noi, ei intrau numai ca propoveduitori culturali, iar nu ca agenți slavi sau greci«.

»Domnii români se complăceau (făceau pe voie spre a plăcea) în rolul acesta de sprijinitori ai ortodoxismului, și chiar cu mult mai târziu, când cultura slavonă începu să dispară și limba română se răspândise în literatură, vom vedea încă voievozi, ca Mateiu Basarab, tipărind în Țara-românească cărți pentru slujba slavonă«.

»Intr'o vreme când orice mișcare culturală se reflecta prin biserică, ortodoxismul nostru a fost evenimentul cel mai grav în urmări pentru dezvoltarea noastră culturală, căci el ne-a legat pentru veacuri întregi cu cultura orientului, formând un zid despărțitor față de catolicismul vecinilor noștri din vest și din nord, care ne-ar fi putut transmite cultura apuseană«.

Di *Ovid Densușeanu*, profesor

universitar la București, făcând comparație între ideile, de cari era călăuzită școala latinistă din Ardeal (epoca din literatura română pe care au introdus-o scriitorii dela Blaj: Samuil Micu Clain, George Șincai și Petru Maior), și între acelea, de cari erau conduși, în aceeaș vreme, scriitorii din Principate, ne spune în *Literatura Română Modernă* vol. I, București 1920 pag. 135, că: »Dacă la sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul celui următor literatură noastră primia impulsioni (mișcare pe care o dă un corp altuia) nouă fie prin ideile puse în circulație de latiniști, fie prin sugestiunile (indemn bun) venite pe alte căi în prefacerile vieții noastre intelectuale, anumite manifestatiuni din aceeaș epocă se înfățișează cu totul altfel, ne arată păstrarea spiritului vechi care nu putea să dispară așa ușor, fiind sprijinit de tradiție, de ce continua să fie predilecția unora dintre cărturari«.

»Acolo unde vedem cu deosebire prălungindu-se acest spirit este în literatura istorică din Principate. Pe când învâțălii Ardealului (cari își câștigaseră cunoștințele în Apus, adaogăm noi) reînnoiau cercetările istorice și lăsausă să se exprime prin ele gândurile în care aveam să găsim puterea redeșteptării dincoace de munți istoriografia mai păstra aspectul ei cu desăvârșire medieval, și încă cel mai palid, cel cu semnele deplinei decăderi«.

Iuliu Maior.

S'a înecat un soldat în Mureș. Mureșul blând cum este, își cere totuș jertfele lui vara. Scăldatul fără grijă multor oameni le pune capul. Ni-se scrie din Deva, că în săptămâna trecută, scăldându-se niște soldați în Mureș, unul a fost luat de vârtejuri și dus la fund. Camarazii lui l-au văzut cum se cufundă dar nu i-au putut ajuta. Mai târziu l-au căutat cu luntrea și cu cârligele, dar nu l-au aflat. Cine știe unde-l mănâncă peștii, nenorocitul!

Foia „UNIRII POPORULUI“.

Racii Țiganului

Un boer avea un prietin,
Cu care se 'ntâlnea rar,
Și 'ntro zi ce se gândește;
Să-i trimită ceva dar.
Dar nu vin și nici curci fripte,
Nici iepuri prinși cu gonaci,
Ci să-i facă o plăcere
Ii trimite într'o traistă
Pe-un țigan treizeci de raci.
— Măi Răpo, zice boierul, —
Ști tu un' stă Nea Mitrache,
Ști boieru cela tinăr,
Ginere lui dom' Costache?
— Cum nu, zice cioromina,
Șade 'n sat la Polovraci.
— Bun, atunci iat'o scrisoare
Și-o traistă cu niște raci.
Să le duci, auzi măi Răpo,
Dar să mergi așa cu zor,
Căci racii fără de apă
Nu trăesc mult timp și mor.
— Bine, zice Răpa nostru,
Fac pe cum Conașul spune,
Și mă duc, țucați-aș mâna,
Pân' ajung pe haia lume.
— Bine Răpo, dar acolo,

Dacă mergi ce ai să zici?

— Ce să zic:

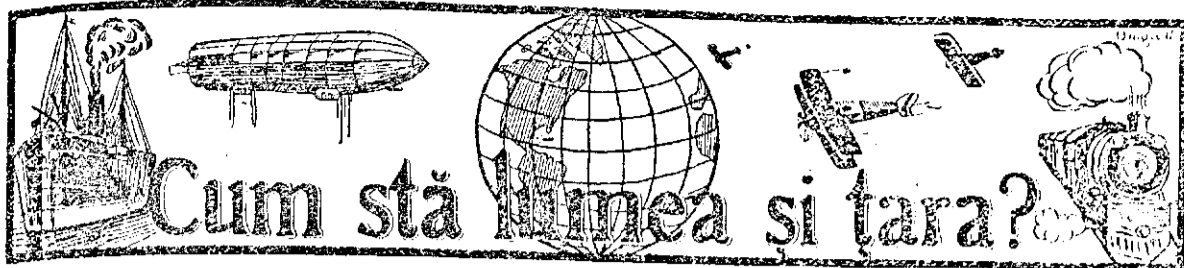
Să trăiți boier matala,
Iacă aici o traistă plină
De raci și înc'o scrisoare,
Dela boierașul nostru,
De-acol dela Bărboși,
Și-ți poștește cu ai casei
Să li mâncați sănătoși.
— Bravo! Iacă de rachie,
Douăzeci de franci primești,
Și 'apoi drumul, auzi Răpo,
Pân' acas' să nu-l smintești.

Merge cioara nost tot voie,
C'a primit atâția franci,
Și din când în când se uită,
Și în straiță la cei raci.
Și zorea cioroiu nostru,
Intinzând mereu din pas,
Când lâng'o baltă, la umbră,
Se pune, făcând popas.
Dar cum era ostenit,
Răpa 'ndat' a adormit,
Iară traista deslegată,
O puse lângă baltă.
Și racii tot câte unul,
Din traistă s'au furișat,
Și cu toții, bată-i norii,
În apă s'au scufundat.
Iar când se trezește Răpa,
Cată 'n straiță după raci,

Și negăsind nice unul,
Zice: Acuma am dat de draci!
Dar las, bine că 'n scrisoare,
Sunt scriși chiar treizeci de raci,
Și iute-o pornește omul,
Să ajungă 'n Polovraci,
Uăci gândea că uite racii,
Vreau așa să-l păcălească,
Și singuri fără de Răpa,
Înainte-o să rosească.
Ajungând țiganul nostru,
Col' la curtea boerească
Ii dă la boier scrisoarea,
Care 'ncepe s'o cetească:
— Bine, măi dar racii unde-s
Căci scrie că i-a trimis?
— Bine că's acolo 'n carte,
Că în straiță, drac să fiu,
Nu-i nici unu, țucu-ți mâna,
Nice mort și nice viu.
— Măi țigane fi cu minte,
Racii nu merg înainte,
Ei merg doar tot înapoi,
— Hop! Atunci de bună samă,
S'o 'ntors iar în sat la noi.
Hapoi mâne, țucu-ți talpa,
Vin cu ei iar înapoi
— Așa Răpa a scăpat
De aci, dar col' acasă,
Nu știu ce s'o fi 'ntâmplat.

Petelca

IULIU DOMAȘ
1917.

Ce mai e nou în politică

Contractele împrumutului au fost iscălite — Parlamentul a fost deschis Joi — Tot atunci s'au adunat la București, dechilin, parlamentarii Partidului național-țărănesc — Ce se mai aude și ce-o mai fi?

Știrile sosite dela București spun, că, în sfârșit, contractele împrumutului din străinătate au fost iscălite. Bani înșă nu vin decât la toamnă, afară doar de celea 400 milioane franci francezi în hârtie, pe cari îi primește Banca Națională, spre a-și putea înmulți numărul și tipări bani noi. Se va face adică o emisiune nouă de bilete de bancă (un număr nou de hârtii) cu cari statul să-și poată astupa greutatea celea mai arzătoare. Împrumutul adevărat va urma să fie pus în curgere abia între 15 Septembrie și 1 Octombrie, când se va face și stabilizarea.

Spre a se întări iscăliturile de pe contractul încheiat, Joi în 26 Iulie a fost deschis parlamentul, care nici nu va face altceva, decât va lua în seamă lucrările de până acuma ale împrumutului.

Cu împrumutul, așa cum s'a iscălit, partidele din opoziție nu sunt de loc mulțumite și spun că guvernul d-lui Vintilă Brătianu n'a dobândit nimic, decât a legat mâinile țării față de niște bănci, cari, la rândul lor, nici nu s'au legat încă la nimic. Așa spune nu numai d. Iuliu Maniu, președintele Partidului național-țărănesc, ci și d. Nicolae Iorga, în gazeta căruia cetim următoarele:

— „În fond, e vorba pentru guvern de-a obține, pur și simplu, dela parlament, adică dela „țară“, autorizația de-a contracta, deacum înainte, un împrumut extern.

Oeeace ar însemna, că nu s'a câștigat încă împrumutul dorit, decât învoiala de-a se face împrumutul la toamnă, când își vor spune băncile străine condițiile lor celea de zăstăm.

Deodată cu parlamentul cel vechiu, s'au adunat la București și parlamentarii și delegații național-țărăniști, cari își vor ținea deschilinit ședințele lor și vor lua guvernul la răspăr pentru neputința de a încheia un împrumut așa cum trebuie.

Se prevăd lupte grele între opoziție și guvern, căci național-țărăniștii zic, că nu se odihnesc — până nu vor înlătura pe liberali dela putere. Cu cât se apropie toamna, cu atât luptele se vor înversuna și mai tare. Inceputul acestei lupte pare că este ziua de Joi, 26 Iulie, când s'au adunat la București parlamentarii național-țărăniști, dimpreună cu delegații trimiși de organizațiile de partid din toată țara.

Deocamdată aici stau lucrurile în viața politică din țara noastră. Iar ce va mai fi, vom vedea.

Mare năvală de omizi

În ținutul comunelor Popești, Leordeni, Alexandria, Ciorani, Adâncata și Sălcii au năvălit omizile în cete mari. Locuitorii comunelor s'au înspăimântat când le-au văzut, crezând că vor nimici tot ce vor găsi în calea lor.

Acestea omizi înșă mănâncă mai mult nalbă, scăieți, și urzici și numai când n'au buruienii de acestea se apucă și de fasole. Și s'au așezat pe hotarul acelor comune numai pentru că scăieții și urzicile de pe câmp și de pe lângă drumuri nu sunt curățite. Pe unele locuri au făcut stricteciuni în verze, sfecla de zahăr și lucernă, mănâncând frunzele acestor plante. Plantele înșă n-au fost nimicite cu totul, așa că în curând iarăși se vor putea reface.

Se spune, că omizile acum s'au retras pe bozii și pe stirul ce se găsește în preajma grădinilor, nimiciind cu furie acestea buruienii.

De acestea omizi oamenii se pot apăra smulgând toți scăieții și urzicile de pe sanțuri și de pe lângă drumuri.

Intâmplare minunată în catacombele din Roma

Sub cuvântul catacombe se înțeleg peșterile foarte mari și întortochiate, săpate de mâni omenești, în cari se rugau creștinii în veacurile dintâi, de groaza păgânilor cari îi pustiau cu fier și foc. Catacombele se păstrează și astăzi, și călătorii la Roma se duc cu mare pietate să le vadă.

Abia acum a ieșit la iveală o minunată intâmplare din anul 1925, zis „Anul sfânt“, pe care l-a sărbătorit și biserica noastră. În acest an, niște pelerini adică închinători din *Chieri* (Piemont) s'au dus și ei să vadă catacombele. Au și coborât acolo, conduși de călugării puși anume de pază la catacombe. Umblând prin husdoapele foarte răsucite și întunecoase de sub pământ, unii dintre pelerini s'au rupt de călugărul care conducea și s'au rătăcit. Când s'au trezit că sunt singuri, era prea târziu. Au strigat înzadar după conducător, căci nu-i mai auzia nimenia. Așa au căutat să se îndrepte singuri, înșă tot mai tare se depărtau de ieșire. Dela o vreme li-s'au stâns și luminările și au rămas pe întunec. Nu mai aveau nici o nădejde să mai poată ieși la lumina zilei. Femeile au început a plânge, iar bărbații nu îndrăzniau nici ei să se mai miște, ca să nu se rătăcească și mai tare.

Cuiva din ceată i-a venit atunci un gând pios.

— Fraților, — a zis — pe noi acum numai rugăciunea ne mai poate mântui! Să cădem în genunchi și să ne rugăm către Preacurata, să ne mântuie!

Așa au și făcut cu toții. În golurile întunecoase răsuna foarte pătrunzător rugăciunea:

nea: *Preasfântă Marie, mama lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi păcătoșii!*

Cum își țineau ochii îndreptați în sus, deodată, zăriră deasupra capetelor lor o lumină slabă, ca din alte lumi, și o scară de fier se răsucea sfioasă spre înălțimi.

Doi dintre pelerini s'au urcat pe scară și după mai multe învățări au ajuns la o lespede de piatră care acoperea o ieșire din vremile vechi. Au urnit lespede și s'au trezit afară, la lumina zilei. Erau în cimitirul Campo Verano, la depărtare de mai mulți kilometri de locul pe unde intraseră în catacombe.

În cimitir, chiar atunci, când au răsărit pelerinii de sub pământ, se afla o femeie, care, văzând cum se deschide mormântul și ies oamenii vii dintr'ânsul, crezând că e coada veacului când învie morții, a luat-o la fugă și a vestit groparii. Așa au putut fi scoși din catacombe toți pelerinii rătăciți, cari s'au depărtat foarte fericiți la ale lor, convinși că numai Preacuratei au să-i mulțamească mântuirea lor minunată.

Celea scrise aici, nu sunt povești, scornite de vre-un om cu închipuirea înfierbântată, ci sunt luate din Raportul oficial, sau darea de seamă despre „Anul Sfânt, pe care o tipărește Vaticanul (curtea papală).

Jalnica poveste a unui funcționar de stat

Lipsurile și mizeria au dus la moarte pe economul spitalului de stat din Blaj

Locuitorii orașului nostru sunt adânc mișcați de trista moarte a lui *Vasile Neagu*, economul spitalului de stat din loc. Se vorbea mai demult, că bietul om, împovărat cu o familie de șase guri înafară de sine și de soție, o duce foarte greu, din cauza salariului pe care nu-l primia regulat. A fost un timp, când luni de zile n'a primit nici un ban, trăind numai din datorii și din mila vecinilor și a cunoscuților. Că de ce nu-și primia plata regulat, nu știm. Auzim înșă acuma, că la casa lui Vasile Neagu era o mizerie de neînchipuit. Erau zile când familia toată n'avea o bucăică de pâine spre a-și alina foamea. Și bietul om se trudea din răspuțeri să găsească un modru de trai, mai ales când își vedea copiii lihniți de foame și de lipsuri. Rușinea îl opria înșă să cerșească, mai cu seamă fiind funcționar al statului, om cu pregătire și cu școală.

În ziua de Luni, 9 Iulie, se lățise vestea în Blaj, că Neagu, frânt de mizerie și de lipsuri, ar fi plecat de acasă, desnădăduit, să-și facă facerea și să scape de-o lume, care pentru dânsul nu era decât un iad. Înșă nimenia nu-și putea închipui, că chiar la un așa blăstăm să ajungă un funcționar de stat.

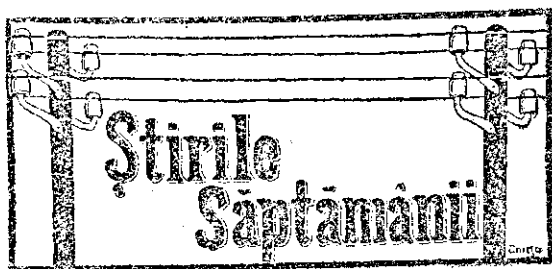
Soția lui Neagu, care cunoștea stările din casa sa, a înștiințat încă deatunci poliția, pe care o rugase să-i caute bărbatul și să-l oprească de a face o faptă cumplită. L-au căutat înșă înzadar.

După ziua de 9 Iulie, s'a auzit, că Neagu a fost văzut la Sibiu și lumea credea, că s'o fi dus creștinul să-și facă ceva rost de trai. Dar pe acasă nu s'a mai arătat.

Iată înșă, că în ziua de 23 Iulie, chiar după 2 săptămâni, Vasile Neagu a fost găsit mort, cu trupul putrezit și sfâșiat de câni, în pădurea din dosul grădinii dela *Veza*. De multe zile se simțea prin preajmă un miros greu, dar cui săi treacă prin minte sfâșietoarea moarte a lui Neagu..!

În jurul mortului s'au găsit și vre-o doi câni morți, semn că Neagu se înveninase cu un venin puternic.

După bietul funcționar au rămas 6 copii cari și-au pierdut acum și gândul de a avea măcar un tată, care să se gândească la dânsii! Înfiorătoare moarte și înfiorătoare stări, când astfel poate muri un om cu școală și cu slujbă!

Ceteră scumpă. Un american bogat a cumpărat de curând la Berlin o vioară veche, făcută de Stradivarius, plătind suma de 35 mii de dolari. Asta în bani românești înseamnă aproape 6 milioane lei. Vioara s'a vândut atât de scump, deoparte fiindcă este una dintre puținele viori fabricate de cel mai mare meșter pe care l-a avut lumea vreodată, iar de altă parte, fiindcă acea vioară a fost mult timp cântată de Paganini, vestit meșter și el în ale cântărilor.

O nouă petrecere domnească în streinățate. Eglezii au mare plăcere să privească luptele dintre cocoși. Știind lucrul acesta, s'au găsit oameni întreprinzători cari, cumpărând cocoși bătaioși de prin sate, îi purtau prin orașe și îi arătau pe bani. Și veneau domnii la luptele de cocoși ca la minune. Iar stăpânii lor câștigau bani cu nemiluita. În aceste lupte cocoșii au ghiarele trase în argint, ca să fie mai bine ascuțite și mai tari. După fiecare luptă unul dintre cocoși, rămâne mort. Adeseori mor amândoi. În Anglia luptele de cocoși pe bani au fost oprite, însă nebunia asta domnească a trecut în alte țări. Și mare minune de n'o veni și pe la noi, în orașele mari.

Nenorocire cu automobilul. În săptămâna trecută medicul Dr. Alexandru Lupan din Cluj, însoțit de cumnatul său Dr. Ioachim Dăianu și încă de alți doi prieteni, plecând cu automobilul dela Cluj spre Gilău, au pățit o mare nenorocire, care era să-i coste viața. Dincolo de Mănăștur, la un coborâș, mașina cu omenii s'a răsturnat într-o râpă. Dr. Alexandru Lupan și Ioachim Bubu Dăianu au fost răniți foarte greu, iar însoțitorii lor mai ușor. Doctorul Lupan este ginerele, iar Bubu Dăianu, funcționar în Ministerul de externe, este fiul Părintelui Dr. Elie Dăianu, protopopul unit al Clujului. De nenorocire nu e vinovat nimenia, decât mașina, care era prea veche.

Ungurii n'au noroc în tunuri. La Hajmáskér în Ungaria s'au ținut de curând probe de împușcat cu niște tunuri nouă, mari. În timpul când soldații servanți umblau să încarce un tun, o ghiulea a explodat și a făcut mare prăpăd atât între ofițerii comandanți, cât și între cătanele de rând. Generalul Csörghey a fost ucis pe loc, iar mai mulți coloneli, maiori și alți ofițeri au fost răniți mai greu sau mai ușor. Cercetările au dovedit, că nimenia nu era vinovat de nenorocire, decât doar soarta, care, pe semne, nu ține cu Ungurii.

Doi luători de mită puși la răcoare. Ne-a mers veste slabă, că la noi în țară cu mită poți face orice. Mai rar undeva atâtea „roate unse” ca la noi. Și asta-i mare rău, căci mita este una cu hoția. În timpul din urmă pare însă, că începem a ne mai spăla și noi de asemenea păcate. Pilda s'a dat la București în săptămâna trecută, unde au fost prinși că iau mită doi înalți slujbași dela Ministerul de finanțe, cari au fost arestați și trimiși la temniță. Unul este Iordan Ștefănescu, subdirector la dări, iar al doilea Dragoș, șef de cancelarie la Secretariatul general. Cel dintâi a fost surprins când primia o sumă mai mare de bani

dela un negustor, cu să-i facă un brevet de crișmărit. Iar al doilea tot în asemenea afaceri necinstite își mănjise mâinile. Au fost turnați amândoi la gherlă, alături de găinari. Bun început. Când vor ajunge la pușcărie toți cei de teapa lor, țara asta alduită de Dumnezeu va fi cea mai fericită țară din lume.

† **Demetriu Căliman** paroh, viceprotopop onorar în penziune, împărțit fiind cu ss. taine, a adormit în Domnul în ziua de 7 Iulie 1928, în anul 85 al vieții și 57 al preoției. Rămășițele pământești ale scumpului răposat, s'au așezat spre veșnică odihnă la 9 Iulie 1928, în cimitirul bisericii gr. cat. din *Crăiești*. Odihnească cu dreptii!

O mașină săcerătoare-treierătoare

Încă în anul trecut s'au adus din America două mașini cari deodată și seceră și treieră — îmblătesc — grâul. Văzând agricultorii, că acestea mașini sunt bune, în anul acesta s'au mai adus încă vre-o câteva.

Cu acestea mașini, în zilele trecute s'au făcut mai multe demonstrații — încercări de dovedire — pentruca să se vadă cât de bine se poate lucra cu ele.

Oca dintâi demonstrație s'a făcut în 11 Iulie pe moșia lui Gavril Poloni din Budești, județul Ilfov, iar altă demonstrație s'a făcut în 19 Iulie pe moșia Pantelimon a Eforiei spitalelor civile.

La amândouă demonstrațiile au fost de față foarte mulți agricultori din toate părțile țării.

Mașinile sunt purtate de tractore de câte 45 cai putere. Tractorele sunt conduse de câte un mecanic.

Mașina secerătoare are un cuțit lung de 3 metri și jumătate. Acest cuțit dă lățimea brazdei ce se taie. Sunt și mașini cu cuțite mai lungi, dar acestea se pot întrebuița numai pe locuri de tot netede.

Holda secerată, e trecută pe un elevator, care o duce la tobă. Toba e cu cuie. După ce se bate odată, paietele mai mari merg spre vânturători — iar ceace este mai mărunț: spice, boabe și pleavă sunt aduse printr'un elevator din nou la tobă și bătute încă odată. După aceasta un alt elevator trece boabele la un trior, așezat deasupra mașinei. Iar de aici boabele curg în saci: de o parte boabele curate, prin 2 guri; de altă parte gozurile.

Sacii plini îi leagă un om ce stă pe mașină. Apoi tot câte trei saci odată sunt aruncați jos. Tot acest om trage și de o sfoară prin ajutorul căreia din loc în loc, dă drumul jos paielor, formând mici porculețe. Pleava iese la un loc cu paietele. Paietele sunt încărcate pe car și duse și clădite în jireada. Tot asemenea și sacii sunt adunați și duși la hambar.

Toată mașina este pusă în mișcare de un motor mic de 16 cai putere. Motorul este așezat sus pe mașină.

La purtarea mașinei sunt de ajuns trei oameni: unul pe tractor, unul pe secerătoare și unul pe mașina îmblătitoare, la saci.

Aceasta mașină lucrează foarte cu spor. La moșia dela Budești, în vreme de opt ceasuri a secerat și a îmblătit două vagoane și jumătate de orz.

Afară de aceea nu se face de loc risipă. Mai întâi nu se cheltuiește cu legatul snopilor, nu trebuie să se așeze snopii în clăi, nu mai trebuie încărcat și descărcat și astfel spicele nici nu se scutură. S'au făcut încercări și în chipul acela, că s'au secerat 50 pogoane de grâu cu mâna, iar grâul s'a legat, așezat în clăi, încărcat, descărcat și s'au secerat și îmblătit 50 pogoane grâu cu mașina secerătoare-treierătoare. Și din grâul secerat și îmblătit cu mașina s'a câștigat la fiecare pogon cu 80 kgr. — un sac — mai mult ca și din grâul secerat cu mâna, deși grâul era tot pe o formă de bun.

De aici se vede, că lucrând cu această mașină, nimic nu se risipește.

O mașină de aceasta costă azi 360,000 lei.

În America și anume în Canada se folosesc azi peste 40 mii de astfel de mașini, iar în Argentina sunt peste 80 mii de mașini.

La noi încă s'ar putea aduce. Mai ales ar fi foarte bune pentru proprietarii, cari au dela 200 hectare în sus.

Folosirea locului dintre pomi

Livezile cu pomi pot să fie folosite în două feluri: sau ca livadă cu fânețe sau ca livadă cultivată.

Gospodarul însă trebuie să țină seamă totdeauna de aceea, că o livadă cu pomi trebuie să deie în locul întâi poame și numai după aceea să dea și alte roade.

Iarba și plantele cultivate între pomi nu trebuie să stânjenească dezvoltarea pomilor, nici nu trebuie să sărăcească locul cultivat cu pomi.

Iarba din livada cu pomi e bună, căci păstrează umezoala pământului în timpul secetelor de vară. E bună și pentru vite. Este însă mai puțin hrănitore decât iarba de pe fânețele de câmp. În jurul pomilor cresc lăstari și iarba pe care vitele n'o mănâncă, fiindcă este amară.

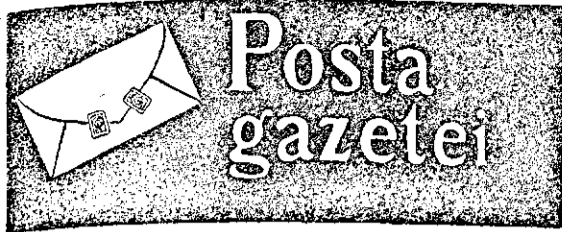
Oând iarba dintre pomi se păstea cu vitele, rămânând pe loc balega vitelor, locul se îmbunătățește. E bine dacă se îngrașă locul, căci folosește atât pomilor cât și ierburilor dintre pomi.

Dacă locul dintre pomi este cultivat, pământul trebuie arat. Pentru ca pomii să nu fie stânjiniți în creștere, e bine ca pământul să se are primăvara. Trebuie grijit însă ca plugul să nu atingă rădăcinile pomilor.

Plantele cultivate sub pomi, fiind umbrite de aceștia, de obicei nu dau roade așa de bune, ca și plantele cultivate în câmp deschis.

Pentru înierbarea cu fânețe, mai bună este livada cu pomi din ținuturile muntoase. Livada dela șes este mai potrivită pentru culturi de cereale.

Feliul pământului încă hotărăște în ce chip să se cultive locul dintre pomi.

P. C. — Poezia »Mormântul părăsit« nu se poate publica. E slabă.

DI Alimpe Teberian în Borgo-Joseni, am primit suma de Lei 180 trimiși prin DI Timbușiu ca abonament pe 1928.

Irimie Pop I. Vasile V. — Am primit suma de Lei 200; mai aveți să mai plătiți pe 1928 Lei 110.

Alexandru Samoilă. — Am primit suma de Lei 270. Restanță pe 1927 n'ați avut, numai 105 Lei pe 1928 iar restul de 165 Lei l-am trecut pe 1929.

Gheorghe Hopârtean A. Am primit 180 Lei abonament pe anul 1928.

Teodor Morariu cunător gr. cat. Abonamentul în suma de 180 Lei pe anul 1928, l-am primit.

Redactor responsabil: IULIU MAIOR.

Internatul școlilor secundare gr.-cat. rom. de fete din Blaj.

Concurs de primire

În baza deciziei P. Ven. Consistor arhiepiscopesc din Blaj, nr. 4200/928, se publică *Concurs de primire în Internatul școlilor secundare gr.-cat. române de fete din Blaj* (Liceu, Școala Normală și Curs primar) cu *terminul de 10 August 1928*, pe lângă următoarele condițiuni:

1. Taxa de întreținere pe întreg anul școlar 1928/9 face Lei 15.000—plus Lei 500, taxă de instalare.

Această taxă se va plăti în patru rate și anume: Lei 4500+500 cu ocaziunea înscrierii, Lei 4500 la 1 Decembrie 1928, Lei 3000 la 1 Februarie 1929 și Lei 3000 la 1 Aprilie 1929.

Pentru cheltuielile particulare (material de scris, lucru manual, desemn, repararea ghetelor, cârpiul hainelor), e consult, ca fiecare elevă să depună cu ocaziunea înscrierii o sumă de 1700—1800 Lei. Acești bani se vor administra de Direcțiunea Internatului, dându-se seamă individual despre cheltuielile făcute. Elevelor li-e interzis să aibă bani la sine.

2. Elevele vor aduce cu sine următoarele efecte: 1 saltea (lungă 1-80 m. lată 0-90 m.), 1 pernă, 1 plapomă de lână, 1 plapomă de vară, schimb dublu pentru pat, 1 cuvertură albă p. pat, 4 cămăși de zi, 4 cămăși de noapte, 12 batiste, 3 fuste de pichet și 3 de vară, 4 perechi indispensabile, două șorțuri de clott cu mâneci, 2 perechi ghetete de piele, 1 pereche pantofi, 1 pereche galoși, 1 costum de baie, 1 halat larg pentru dormitor, 1 palton de iarnă, 1 jachetă, 1 broboadă de lână, 2 perechi mănuși, 4 ștergare și un ștergar pentru bucătărie (care rămâne Internatului), perii de ghetete, 1 casetă complet aranjată pentru toaletă (cu săpun, perie și prafuri de dinți), 1 cutie cu ace de cusut, de siguranță, ață de cârpit ciorapi, albă și neagră. În loc de pardesiu, e de lipsă pelerină neagră, care se va face, după îndrumările date de Institut, sau eventual, se va confecționa chiar la Institut.

Deodată cu rezoluția de primire i-se va trimite fiecărei eleve un număr. Acest număr va fi cusut la loc bine vizibil, pe toate lucrurile ce le aduce cu sine respectiva elevă. Pentru obiectele nenumărate, ori cari nu sunt cuprinse în prospect, Direcțiunea Institutului nu ia răspundere. Fiecare, bucată de rufă, va fi marcată așa, că, împăturată fiind, să fie numărul bine vizibil.

3. Ținem să amintim, că Internatul

este provădat cu instalație de încălzire centrală, conductă de apă, baie comună, infirmărie, dormitoare și sale de zi, toate în condițiile cele mai igienice, și că nu numai conducerea și supravegherea, dar întreg serviciul din internat este îndeplinit numai de membrele Congregației de Surori.

4. În Internat se poate lua instrucție de pian, ore și exercițiu, despre al cărei rezultat la finea anului școlar se va da examen în Internat. Cursurile de pian se pot face după dorință.

5. Spre orientare comunicăm aici câteva puncte din Regulamentul intern al Internatului: Elevele sunt datoare necondiționat și fără nici o excepție să observe orarul zilnic și ordinea internă a Institutului.

Fete logodite nu pot fi eleve ale Internatului.

Elevelor le este cu desăvârșire interzis să poarte haine cu mâneci scurte, decoltate ori scurte: le este asemenea interzis să-și taie părul, cu excepția elevelor din clasa I—IV, fiind toate elevele datoare să-și poarte părul simplu, potrivit unei eleve de școală.

Correspondența elevelor va fi rigoros controlată. Ele vor scrie regulat părinților tot la două săptămâni, iar la dorința acestora, le pot scrie chiar în fiecare săptămână odată. Correspondența de prisos cu prietene și cunoscute e interzisă, asemenea e interzisă și se pedepsește cu eliminare din Internat orice corespondență secretă, respectiv expediată fără știrea superiorității.

Cercetarea elevelor în Internat se poate face de două ori pe săptămână, Joia, între orele 14—16 și Dumineca, între orele 14—17, însă numai din partea părinților și a persoanelor admise de Direcțiune.

Elevele, cari doresc să petreacă vacanța de Crăciun și de Paști în familie, nu pot pleca din Internat decât însoțite de părinți, ori de o persoană împuternicită din partea părinților prin scrisoare adresată Direcțiunii Internatului. Altfel eleva va fi însoțită în călătorie de o persoană de încredere a Internatului, pe spesele părinților.

6. Cererile de primire se vor adresa și trimite Venerabilului Consistor arhiepiscopal din Blaj. În cerere părinții vor declara, că cunosc și că vor observa toate condițiunile de mai sus. La cerere se va alătura carte de botez, certificat școlar și un plic provădat cu adresa exactă și cu marca postală convenită pentru trimiterea recomandată a rezoluției.

Se primesc în Internat și copile de clase primare.

Blaj, la 21 Iulie 1928.

2-4 (339)

Direcțiunea

No. 256—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G 1167—1928 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Wilhelm Naftali repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea pentru încasarea creanței de 2670 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 14 August 1928 orele 9 a. m. la fața locului în comuna Spătac. No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: O vacă și un car, în valoare de 7500 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 17 Iulie 1928.

NICULAE BACIU, portărel.

(546) 1—1

No. 834—1927

Publicațiune de licitație

Subsemnatul Portărel aduc la cunoștința publică în sensul legii articol LX din 1881 § 102 respective LXI. din 1908 § 19, cumcă lucrurile următoare ș. anume: Mese, bănci, butoi, ciubăr, garderob, scaune și altele, cari în urma decisului No. 3845—2 din anul 1927 al judecătorei de ocol din Mediaș s'au executat în 15 Octombrie 1927 în favorul executorului Iohan Ungar repr. prin avocatul Fritz Folberth din comuna Jidvei pentru încasarea capitalului de 4585 Lei — b. și acces. prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 3010 Lei — b. se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni, pe baza decisului No. G. 4844—1927 al judecătorei de ocol din Dsămărtin se fixează termenul pe 13 August anul 1928 la orele 3 p. m. în comuna Jidvei No. 109 și toți cari au voie de a cumpăra, sunt invitați prin acest edict cu observarea aceea, că lucrurile susamintite vor fi vândute în sensul legii XL din 1861 § 107 și 108 celor cari dau mai mult, lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Pretențiunea care e de încasat face 4585 Lei — bani capital, dobânzile cu 12% socotind din 15 August 1927 iar spesele până acum staverite de 1110 Lei — bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul articolului XLI din 1908 § 20 și anume în favorul

Dumbrăveni la 15 Iulie 1928.

NICULAE BACIU, portărel.

(541) 1—1

No. 227—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 925—1927 1928 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantilor H. Rehner și soții repr. prin avocatul Dr. Fritz Folbert pentru încasarea creanței de 5149 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 13 August 1928 orele 2 p. m. la fața locului în com. Proștea mare. No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: Un cal și o iapă în valoare de 14000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 14 Iulie 1928.

NICULAE BACIU, portărel.

(540) 1—1

No. 835—1927.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 4845—1927 a judecătorei de ocol Diciosămărtin în favorul reclamantului Wilhelm Farkas repr. prin avocatul Dr. Fr. Folbert pentru încasarea creanței de 4866 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 10 August 1928 orele 12 a. m. la fața locului în comuna Blăjei. No. 72 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: 2 Bivolite în valoare de 14000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 13 Iulie 1928.

NICULAE BACIU, portărel.

(542) 1—1

No. 1068 1927.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 5283—1927 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantei firma „Eleonora Szilagy” repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi pentru încasarea creanței de 7965 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 18 August 1928 orele 11 a. m. la fața locului în comuna Blaj. No. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară și anume: Un biliard în valoare de 15000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 18 Iulie 1928.

NICULAE BACIU, portărel.

(544) 1—1

No. 1071—1927

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 5284—1927 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului firma Eleonora Szilaghi repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi pentru încasarea creanței de 1000 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 7 August 1928 orele 9 a. m. la fața locului în comuna Blaj. No. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară și anume: Un biliard nou în valoare de — Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 17 Iulie 1928.

NICULAE BACIU, portărel.

(545) 1—1

Administrația Centrală Capitulară, Blaj.

Nr. 509—1928.

Concurs

La economia fundației Metrop. Ioan Vancea din Sânmiclăuș, jud. Târnava-mică, este vacant *postul de logofăt*. Pentru ocuparea acestuia se publică concurs cu termenul de 15 August 1928.

Doritorii de a-l ocupa au să-și înainteze: 1. Cererea scrisă cu mâna proprie. 2. Extras de botez. 3. Certificatul de pricepere în ale economiei. 4. Certificat de moralitate dela preotul propriu.

Retribuție: Salar, bucate, locuință în natură, încălzit, luminat, și drept de a ține vite etc., toate pe cum le au logofeții altor economii fundamentale.

Blaj, la 16 Iulie 1928.

Dr. Ambrosiu Chejianu
administrator capitular

(537) 2—2

AVIZ

„Patria” bancă pentru credit comerț și industrie în Blaj, face cunoscut onorațiilor deponenți ai săi, că cu începere dela 1 Iulie 1928 reduce dobânda la depunerile spre fructificare și în cont curent la 12% brutto anual.

(527) 2—3

**PICTOR
bisericesc român**

În atelierul meu se execută, în orice mărime, cu prețurile cele mai reduse și în mod foarte convenabil:

Icoane sfinte (nouă și renovate),
iconostase, cruci, prapori și altele.

Zugrăvirea se face în oleu, pe pânză,
o o o lemn, zinc etc. o o o

Cer sprijinul On. obște române!

Agârbiciu, jud. Târnava-mare.

NICOLAE BACIU
pictor bisericesc

(521) 3—3

Notariatul cercual, Bucerdea grânoasă.

Nr. 854—1928.

(534) 2—2

Publicațiune

Se aduce la cunoștința generală, că se arăndează prin licitație publică teritoriile de vânat ale comunelor: Bucerdea grânoasă, Crăciunelul de jos și Cisteiul român.

Arândarea se face pe termen de 6 ani — până la data de 31 Octomvrie 1933. — Condițiunile de licitație se vor vedea din cactele de sarcini cari se află la acest notariat. Prețul de strigare pentru comuna Bucerdea este de 1600 Lei, Crăciunelul 1500 Lei și Cisteiul 1000 Lei. Licitația va avea loc la primăria fiecărei comune între orele 9—12 în zilele: Bucerdea 18 August, Crăciunelul 19 August și Cisteiul la 15 August a. c.

Doritorii de-a lua parte la licitație vor depune vadiul de 10% după prețul de strigare. Bucerdea grânoasă, la 11 Iulie 1928.

Se caută un

GRĂDINAR

priceput și în stupărit. Ofertele cu o recomandare dela un preot, sunt a se trimite la **RECTORUL INTERNATULUI DE BĂIEȚI DIN BLAJ.**

(537) 2—2

Casă de vânzare

Casă nouă de piatră, cu patru camere, curte închisă, se află de vânzare din mână liberă la

Mureșan Vasile
tapiter

BLAJ, Str. Simion Bărnuțiu. (526) 2—2

„ANCORA”

Soc. română de asigurări generale (afară de cartel) caută pentru Blaj și jurul un reprezentant general cu comision și fix. Oferte se adresează: „ANCORA” Asigurări Brașov. Str. Principele Carol 5. (519) 3—3

Mare comerciant,
cu relațiuni extinse, preia
REPREZENTAȚIA a orice fel de
mărfuri, atât cumpărare cât și vindere.

Max von der Lühe, Berlin

— Wilmersdorf, Wil-
helmsaue 16. —

(512) 4—4

De vânzare

casă cu trei camere, un loc de casă și o vie. Casa și locul de casă în Str. Simion Bărnuțiu, iar via la Ciufud.

Doritorii a se adresa la Redacția „Unirea Poporului”.

(538) 1—2

RECLAMA

„este sufletul comerțului”

Atențiune!**Mașini de împlătit și mori!**

Am onoare a aduce la cunoștința onor. clienți, că în urma unei legături favorabile cu o rafinerie însemnată din țară mi-a sosit în magazie un mare transport de

BENZINĂ GREA cu preț de Lei 7.50 kilogramul

Am permanent în magazie toate felurile de:

ULEIURI de prima calitate și toate articolele necesare la mașini de împlătit și la mori, cu prețurile cele mai avantajoase.

Cu toată stima:

Vilhelm Naftali
BLAJ

(534) 1—3